

man paa et vist Tidspunkt af denne maatte anse det for nødvendigt at komme højere op. Det, som jeg har ment at maatte hævde, er, at da der er afholdt et Skattevalg i den indeværende Valgperiode, kan der ikke holdes flere Valg i denne Periode, som kan betragtes som Skattevalg, og at det Valg, som ordinært holdes, derfor ikke er og ikke kan være et Skattevalg, før vi faar den her foreslaaede Forandring i § 27, idet jeg har hævdet, at Bestemmelsen i den gældende § 27 medfører, at den ved det ekstraordinære Valg fastsatte Skatteprocent er gældende, indtil Valgperioden udløb, det vil sige, ogsaa for det Budget, som behandles i disse Dage i Budgetudvalget. Derfor har jeg maattet fastslaa, at der, da der en Gang er affholdt Skattevalg i denne Valgperiode, ikke kan blive et nyt Skattevalg, eller med andre Ord, det Valg, der ordinært skal afholdes, er ikke et Skattevalg, ikke et Valg paa den Skatteprocent, som i Forvejen er fastslaaet ved det Valg, der blev afholdt for godt et Aar siden. Jeg har villet benytte Løjligheden til at præcisere, hvad der i saa Henseende for mig har været det afgørende, nemlig at man, da der er afholdt et ekstraordinært Valg, et Skattevalg i Valgperioden, maa nøjes med de to Femtedeles Tillæg til Grundbeløbet, som ved dette Skattevalg blev gældende, at dette ogsaa maa gælde for den Budgetbehandling, som for Tiden finder Sted for den tilbageværende Del af indeværende Valgperiode. Naar man vil se paa Ordene i § 27, som den nu foreligger, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at denne Fortolkning er rigtig. Jeg har maaske taget det mere praktisk, men jeg tror dog, at ogsaa Jurister vil give mig Ret i, at Bogstaven i saa Henseende er paa min Side, ligesom jeg ogsaa finder, at det rent praktisk er det eneste korrekte at holde paa den af mig trufne Afgørelse.

Der har været Enighed mellem Kommunalbestyrelsen og Ministeriet om den Forandring, som jeg har foreslaaet. Jeg takker for den Enighed og Tilslutning, som ogsaa i saa Henseende er kommet til Orde fra samtlige Talere.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Trier) spurgte mig om Forstaaelsen af Ordene „nye Love“ i næstsidste Stykke af den foreslaaede § 27, om nye Love er Love, der i en Valgperiode er traadt i Virksomhed, og om de bliver ved at være nye Love, indtil der afholdes nye Valg — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg er enig med det ærede Medlem om,

at det er den naturlige, og for Resten vistnok eneste mulige, Fortolkning af Bestemmelsen. Hvis jeg maa give det Udtryk med mine egne Ord, vil jeg sige, at jeg forstaar det paagældende Stykke saaledes, at hvis der, efter at en Skatteprocent ved et Skattevalg eller et ordinært Valg er blevet fastsat, er vedtaget Love, der paalægger Kommunen Udgifter, som medfører en nødvendig Forhøjelse af Skatteprocenten, kan en saadan Forhøjelse af Skatteprocenten med Indenrigsministerens Samtykke finde Sted, uden at nye Valg afholdes. Det vil altsaa sige, at indtil der af andre Grunde skal afholdes nye Valg, kan man blive ved at udskrive et saa stort forøget Beløb, som er en Følge af den vedtagne Lov. Det kan man selvfølgelig fortsætte med i den tilbageværende Del af Valgperioden, for saa vidt der ikke af andre Grunde maatte udkræves en Forhøjelse af Procenten. Jeg tror ikke, der kan være nogen Tvivl om, at saaledes maa Bestemmelsen forstaas, og jeg er i hvert Fald ikke i Tvivl om, at det er det, der er tilsigtet; men jeg kan ikke have noget imod yderligere at understrege, baade hvad der efter min Mening har været tilsigtet, og hvad der bør ligge i Bestemmelsen, en Bestemmelse, der vistnok ikke i ret mange Tilfælde vil faa nogen praktisk Betydning, da det vil være yderst sjældent, at den Stigning, som maatte være nødvendig, kan siges alene at være foranlediget af en af Rigsdagen vedtagen Lov. Det vil som Regel være saaledes, at der ogsaa i øvrigt vil være Trang til en Stigning, idet jeg gaar ud fra, at det vil gaa i Københavns Kommune, som det er gaaet i alle andre Kommuner, at der stadig vil være Brug for en forhøjet Skatteprocent, som man, jeg vil ikke sige Aar efter Aar, men i det lange Løb, har været nødt til at paalægge i alle de andre Kommuner. Saaledes vil det ogsaa nok gaa i Københavns Kommune, og det vil derfor meget sjældent indtræffe, at Skattestigningen alene maa siges at være foranlediget af nye Love. Men hvis det viser sig, at der kommer saadanne Tilfælde, er det fuldstændig rimeligt, at man ikke ulejliger Vælgerne, da der ikke er noget som helst at gøre ved en saadan Stigning. Vælgerne kan ikke tage nogen Beslutning i saa Henseende, idet det i Forvejen er afgjort af Rigsdagen, at Kommunen eller Kommunerne skal have en saadan forøget Udgift som den, der er foranlediget ved paagældende Lov. Jeg har ingen Betænkelighed ved Bestemmelsen, om end jeg ikke antager, at der vil